

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 6016200600
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200600.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): BIOMILA spol. s r. o., so sídlom Rudník č. 428, 906 23 Rudník, IČO: 46 849 513, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Švermova 43, 974 04 Banská Bystrica, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/70/2016-121 zo dňa 14. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/70/2016-121 zo dňa 14. marca 2018 z r u š u j e a vec krajskému súdu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 24S/70/2016-121 zo dňa 14. marca 2018 postupom podľa § 251 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) konanie o žalobe proti nečinnosti žalovaného orgánu verejnej správy zastavil.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že správny súd v právnej veci žalobcu (BIOMILA, spol. s r.o.), proti žalovanému (Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky), v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy rozhodol uznesením č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017 tak, že vyhovel správnej žalobe žalobcu a uložil žalovanému povinnosť v lehote 60 dní odo dňa doručenia administratívnych spisov, v konaniach vedených pred žalovaným pod č. POZ 01865-2015, č. POZ 1866-2015, č. POZ 01867/2015 o prihláškach ochranných známkov konať a o týchto prihláškach rozhodnúť. Vo zvyšku žalobu správny súd zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanému čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 50%. Uznesenie správneho súdu č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.09.2017 a vykonateľnosť dňa 05.12.2017.

3. Žalovaný podaním zo dňa 05.01.2018 predložil správne súdu návrh na predĺženie lehoty určenej na odstránenie nečinnosti, ktorý odôvodnil tým, že listom zo dňa 19.12.2017 v súlade s § 38 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochranných známkach“) vyhovel žiadosti žalobcu ako prihlasovateľa o prvé predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k

výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti do dňa 03.03.2018. Podľa žalovaného tak napriek jeho činnosti nie je možné v lehote 60 dní odo dňa doručenia administratívnych spisov o prihláškach ochranných známk rozhodnúť. Ďalšie konanie žalovaného je ovplyvnené okamihom predloženia vyjadrenia žalobcu ako prihlasovateľa k záverom žalovaného o zápisnej nespôsobilosti, prípadne márnym uplynutím lehoty určenej žalovaným na vyjadrenie sa. Až po predložení daného vyjadrenia žalobcu žalovaný môže vo veci konať a rozhodnúť o prihláškach ochranných známk podľa § 28 ods. 3 zákona o ochranných známkach alebo zverejniť prihlášky ochranných známk podľa § 28 ods. 5 tohto zákona vo Vestníku Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Vestník“). Žalovaný preto navrhol správne mu súdu predĺženie lehoty určenej na odstránenie nečinnosti do dňa 31.3.2018, alternatívne do jedného mesiaca odo dňa doručenia konečného vyjadrenia žalobcu ako prihlasovateľa k výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti.

4. Správny súd uznesením č.k. 24S/70/2016-110 zo dňa 02.02.2018 rozhodol o predĺžení lehoty na odstránenie nečinnosti žalovaného určenej uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/70/2017-87 zo dňa 10.08.2017 do dňa 28.02.2018.

5. Žalovaný dňa 08.02.2018 doručil správne mu súdu podanie označené ako „Informácia o ďalšom priebehu konania vedeného pred Úradom priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky v súvislosti s konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 24S/70/2016.“ Žalovaný uviedol, že dňa 11.01.2018 mu bolo doručené vyjadrenie žalobcu k výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti prihlášok ochranných známk a žalovaný po posúdení daného vyjadrenia pristúpil k zverejneniu prihlášok ochranných známk vo Vestníku podľa § 28 ods. 5 zákona o ochranných známkach. K podaniu žalovaný pripojil kópie pokynov na zverejnenie predmetných prihlášok ochranných známk vo Vestníku zo dňa 06.02.2018 s dátumom zverejnenia dňa 05.03.2018. Žalovaný uviedol, že vo vzťahu k povinnosti uloženej správnym súdom tým rozhodol o prihláškach ochranných známk jedným zo spôsobov predpokladaných v § 28 ods. 5 zákona o ochranných známkach. Ďalší postup žalovaného v konaní o prihláškach ochranných známk bude presne determinovaný zákonom o ochranných známkach, a to predovšetkým jeho ustanoveniami uvedenými v § 29 až § 33. Žalovaný mal za to, že oznámil správne mu súdu vykonanie úkonov preukazujúcich odstránenie nečinnosti a preto navrhol, aby správny súd konanie podľa § 251 ods. 2 S.s.p. uznesením zastavil.

6. Správny súd mal za preukázané, že žalovaný odstránil nečinnosť vytýkanú mu rozhodnutím správneho súdu, keď v zmysle § 28 ods. 5 vydal dňa 05.02.2018 pokyn na zverejnenie prihlášky ochrannej známky č. 1865-2015, č. 1866-2015 a č. 1867-2015 vo Vestníku, čo vyplýva z obsahu a príloh uvedeného podania žalovaného zo dňa 08.02.2018. Žalovaný tak rozhodol o uplatnení zákonom predpísaného postupu, pričom meritórne rozhodne (§ 32 ods. 2 a § 33 zákona o ochranných známkach) až po uplynutí lehoty podľa § 30 zákona o ochranných známkach a prípadnom uplatnení postupu podľa § 31 citovaného zákona. Vzhľadom na uvedené preto správny súd konanie v zmysle § 251 ods. 2 S.s.p. zastavil.

7. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci) kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec krajskému súdu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ poukazujúc na ust. § 440 ods. 2 S.s.p. uviedol, že nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom vzhľadom na to, že krajský súd uznesením č.k. 24S/70/2016-121 zo dňa 14.03.2018 rozhodol o zastavení konania, napriek tomu, že si žalovaný nespĺnil všetky povinnosti uložené súdnym rozhodnutím - uznesením č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017, ktorým mu bola uložená povinnosť v konaniach pod č. POZ 1865-2015, č. POZ 1866-2015, č. POZ 1867-2015 o prihláškach ochranných známk konať a o týchto prihláškach rozhodnúť. Žalovaný si sčasti splnil povinnosť konať o týchto prihláškach, keď pristúpil k ich zverejneniu vo Vestníku ochranných známk s dátumom zverejnenia dňa 05.03.2018. Žalovaný si však svoju povinnosť rozhodnúť o prihláškach ochranných známk doposiaľ nespĺnil, preto mal sťažovateľ dôvodnú pochybnosť o tom, že žalovaný bude ďalej činný. Právna neistota sťažovateľa je daná dôvodnými pochybnosťami, či správny orgán bude bez zbytočných prietahov aj ďalej konať a vydá konečné rozhodnutie o podaných prihláškach, nakoľko zatiaľ takého

rozhodnutie nevydal. Sťažovateľ sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že žalovaný preukázal odstránenie nečinnosti, keď o predmetných prihláškach doteraz nerozhodol. Zverejnenie prihlášok ochranných známkov vo Vestníku zo dňa 05.03.2018 nie je rozhodnutím o prihláškach, tak ako to vyplývalo z povinnosti v uznesení krajského súdu zo dňa 10.08.2017. Rozhodovanie o prihláškach ochranných známkov je upravené v ust. § 30 až § 33 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v jeho platnom znení. Z uvedeného dôvodu mal sťažovateľ za to, že žalovaný si splní svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uznesenia krajského súdu zo dňa 10.08.2017 až vtedy, keď o prihláškach sťažovateľa rozhodne. Pokiaľ žalovaný túto povinnosť nesplní, nie je možné predmetné súdne konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy zastaviť. S poukazom na uvedené preto napadol uznesenie krajského súdu o zastavení konania, nakoľko mal za to, že krajský súd rozhodol predčasne na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že tvrdenia sťažovateľa považuje za neopodstatnené a stotožnil sa so záverom vysloveným v napadnutom uznesení, t.j. že žalovaný v súlade s ust. § 251 ods. 2 S.s.p. v súdnom konaní dostatočne preukázal odstránenie nečinnosti, na základe čoho krajský súd konanie zastavil. Tak, ako vyplýva z jednotlivých podaní žalovaného, ktoré sú súčasťou spisu, žalovaný vo vzťahu k povinnosti uloženej krajským súdom o prihláškach ochranných známkov rozhodol jedným zo spôsobov predpokladaných v ust. § 28 ods. 5 zákona o ochranných známkach (zastavenie konania podľa § 28 ods. 2, zamietnutie prihlášky podľa § 28 ods. 3, zverejnenie prihlášky vo Vestníku úradu podľa § 28 ods. 5). Postup žalovaného v konaní o prihláškach ochranných známkov po ich zverejnení vo Vestníku úradu je výslovne určený zákonnými ustanoveniami zákona o ochranných známkach, konkrétne § 29 až § 33 zákona. Odklonenie žalovaného od uvedených ustanovení tak, ako to vyplýva zo želaného postupu sťažovateľa, t.j. vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci prihlášok ochranných známkov bez dodržania postupu a zákonných lehôt vzťahujúcich sa najmä na námietkové konanie a konanie o pripomienkach proti zápisu označenia do registra v zmysle zákona o ochranných známkach a priame pristúpenie žalovaného k vydaniu meritórneho rozhodnutia, by bolo zo strany žalovaného obchádzaním zákona a zakladalo by nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že lehota na podanie námietok proti zápisu označenia do registra oprávnenou osobou uplynula dňa 05.06.2018 a že k prihláškam ochranných známkov boli v súlade s ustanovením § 30 zákona o ochranných známkach uplatnené námietky, o ktorých bude úrad konať. Zároveň až do momentu zápisu prihlásených označení do registra podľa § 29 zákona o ochranných známkach sú tretie osoby oprávnené podať pripomienky proti ich zápisu do registra. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný dodržiavajúc zákonné ustanovenia týchto osobitných známkových inštitútov, nemôže pristúpiť k meritórnemu rozhodnutiu vo veci skôr ako dôjde k uplynutiu lehôt na podanie návrhov oprávnených osôb a úrad o nich v súlade so zákonom rozhodne. Takýto postup žalovaného však žiadnym spôsobom nenaplnia znaky prierahov v konaní či nečinnosti na strane správneho orgánu, tak ako na to poukazoval sťažovateľ v kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. zamietol.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bolo uznesenie správneho súdu č.k. 24S/70/2016-121 zo dňa 14.03.2018, ktorým podľa § 251 ods. 2 S.s.p. konanie o žalobe sťažovateľa proti nečinnosti žalovaného orgánu verejnej správy zastavil, (po tom, čo uznesením č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017 krajský súd vyhovel správnej žalobe sťažovateľa a žalovanému uložil povinnosť v lehote 60 dní odo dňa doručenia administratívnych spisov, v konaniach vedených pred žalovaným pod č. POZ 01865-2015, č. POZ 1866-2015, č. POZ 01867/2015 o prihláškach ochranných známkov konať a o týchto prihláškach rozhodnúť) majú za to, že zo strany žalovaného došlo k splneniu povinnosti uloženej mu správnym súdom, keď predložením kópie pokynov na zverejnenie predmetných prihlášok ochranných známkov vo Vestníku zo dňa 06.02.2018 bolo preukázané rozhodnutie o prihláškach

ochranných známkok ako jedného zo spôsobov predpokladaných v § 28 ods. 5 zákona o ochranných známkach a teda bola splnená podmienka odstránenia nečinnosti.

11. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p. každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ S.s.p. na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

15. Podľa § 242 ods. 1 S.s.p. žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

16. Podľa § 250 ods. 1 S.s.p., ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby, uznesením uloží žalovanému, aby v určenej lehote konal a rozhodol, vydal opatrenie alebo vykonal úkon, prípadne začal z úradnej povinnosti administratívne konanie. Vydaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správne súdu v určenej lehote doručiť vydané rozhodnutie, opatrenie alebo oznámenie o vykonanom úkone, prípadne o začatí administratívneho konania.

17. Podľa § 250 ods. 2 S.s.p. vo výroku uznesenia podľa odseku 1 správny súd uvedie označenie žalovaného, predmet konania a jeho číslo, ak ide o žalobu podľa § 242 ods. 1, uloženú povinnosť a primeranú lehotu na jej splnenie, nie však dlhšiu ako tri mesiace; dĺžkou lehoty navrhnutou žalobcom správny súd nie je viazaný. Na návrh žalovaného môže správny súd uznesením predĺžiť lehotu určenú na odstránenie nečinnosti; navrhnutou dĺžkou lehoty správny súd nie je viazaný.

18. Podľa § 251 ods. 2 S.s.p., ak orgán verejnej správy správne súdu preukáže odstránenie nečinnosti, správny súd konanie uznesením zastaví.

19. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti sťažovateľa považoval kasačný súd za potrebné zaujať právny názor k otázke, či postup žalovaného, ktorý dal pokyn na zverejnenie predmetných prihlášok ochranných známkok vo Vestníku zo dňa 06.02.2018 možno posúdiť ako preukázanie odstránenia sťažovateľom namietanej nečinnosti, resp. či uvedený postup žalovaného odôvodňoval zastavenie konania v zmysle § 251 ods. 2 S.s.p.

20. Kasačný súd v súvislosti s ust. § 251 ods. 2 S.s.p. uvádza, že na rozdiel od pôvodnej procesnoprávnej úpravy (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) Správny súdny poriadok stanovuje, že vyhovením žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa toto správne súdne konanie nekončí, keďže žalovaný je následne po vydaní rozhodnutia v zmysle § 250 ods. 1, 2 S.s.p. povinný preukázať v určenej lehote správne súdu, že svoju nečinnosť odstránil. Je tak povinný urobiť zaslaním vydaného rozhodnutia, opatrenia alebo oznámenia o vykonanom úkone, prípadne o začatí administratívneho konania v určenej lehote správne súdu (§ 250 ods. 1 S.s.p.). Ak žalovaný svoju nečinnosť v určenej lehote bezdôvodne neodstráni, správny súd mu môže uložiť pokutu až do 2000 eur, a to aj opakovane (§ 80 ods. 1 písm. d/, § 80 ods. 2 prvá veta, § 251 ods. 1 S.s.p.).

21. Právna úprava konania o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle Správneho súdneho poriadku je v porovnaní s pôvodnou právnou úpravou konzekventnejšia, preto následok nerešpektovania súdneho rozhodnutia zo strany žalovaného neprenáša na žalobcu, ktorý už nemusí podať ďalšiu žalobu, o ktorej by sa rozhodovalo v novom konaní. Zabezpečenie odstránenia nečinnosti tak realizuje správny súd v tom istom konaní, v ktorom uložil žalovanému povinnosť príslušným spôsobom konať. Konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ak táto bola podaná dôvodne a správny súd rozhodol podľa § 250 S.s.p. sa preto formálne skončí až uznesením o zastavení konania podľa § 251 ods. 2 v spojení s § 99 písm. h/ S.s.p., predpokladom vydania ktorého je preukázanie odstránenia nečinnosti žalovaným správnemu súdu.

22. Zavedenie režimu podľa § 251 S.s.p. bolo pritom najzásadnejšou zmenou právnej úpravy konania o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy v Správnom súdnom poriadku, keď ochrana práv a právom chránených záujmov pri žalobe fyzickej a právnickej osoby (§ 5 ods. 2 S.s.p.) tým získava skutočný materiálny rozmer s tým, že úspešný žalobca pre získanie relevantnej ochrany nebude nútený opätovne podávať žalobu, ale odstránenie nečinnosti zabezpečí, resp. „dosleduje“ bez ďalšieho správny súd. V tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti, že otázku preukázania odstránenia nečinnosti žalovaného treba posudzovať s prihliadnutím na požiadavku žalobcu formulovanú v samotnom žalobnom návrhu, resp. na to, či žalovaný splnil povinnosť uloženú mu v rozhodnutí vydanom podľa § 250 S.s.p.

23. V predmetnej veci správny súd (čiastočne) vyhovel žalobe sťažovateľa, keď uznesením č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017 žalovanému uložil povinnosť v lehote 60 dní odo dňa doručenia administratívnych spisov, v konaniach vedených pred žalovaným pod č. POZ 01865-2015, č. POZ 1866-2015, č. POZ 01867/2015 o prihláškach ochranných známk konat' a o týchto prihláškach rozhodnúť. Vydaním tohto uznesenia sa tak konanie o žalobe sťažovateľa (aj s poukazom na vyššie uvedené) neskončilo, keď úlohou správneho súdu bolo v súčinnosti so žalovaným orgánom verejnej správy posúdiť odstránenie jeho nečinnosti a v závislosti od toho vyvodit' záver, či sú dané dôvody na postup podľa § 251 ods. 2 S.s.p.

24. Podľa názoru kasačného súdu správny súd síce postupoval správne, keď po vydaní uznesenia č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017 v súčinnosti so žalovaným „dohliadal“ na odstránenie nečinnosti, resp. na plynulý priebeh administratívneho konania vo veciach zápisu ochranných známk (pod č. POZ 01865-2015, č. POZ 1866-2015, č. POZ 01867/2015) podľa zákona o ochranných známkach, avšak z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia pristúpil k zastaveniu konania podľa § 251 ods. 2 S.s.p. predčasne, t.j. bez toho, aby mal preukázané odstránenie nečinnosti, resp. splnenie povinnosti žalovaným tak, ako to formuloval - vyžadoval vo svojom uznesení č.k. 24S/70/2016-87 zo dňa 10.08.2017, ktorým žalovanému uložil povinnosť konať a rozhodnúť. V tejto súvislosti sa žiada pripomenúť i to, že účelom žaloby proti nečinnosti je predovšetkým umožniť, aby súd prinútil orgán verejnej správy vydať rozhodnutie, (obdobne i rozhodnutie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn.7Aps/3/2008). Krajský súd sa v predmetnej veci uspokojil s predložením pokynov na zverejnenie predmetných prihlášok ochranných známk vo Vestníku zo dňa 06.02.2018 s dátumom zverejnenia dňa 05.03.2018 (tento postup vyhodnotil ako odôvodňujúci zastavenie konania), avšak v napadnutom uznesení opomenul skutočnosť, že zverejnenie prihlášky žalovaným vo Vestníku úradu podľa § 28 ods. 5 zákona o ochranných známk ešte nepredstavuje tzv. meritórne rozhodnutie vo veciach prihlášok ochranných známk sťažovateľa. Uvedený postup žalovaného tak síce preukazuje nápravu jeho nečinnosti, avšak možno ho kvalifikovať iba ako procesný úkon smerujúci (po uplatnení zákonom predpísaného postupu) k meritórnemu rozhodnutiu vo veciach prihlášok ochranných známk. Vzhľadom na to, že podľa zákona o ochranných známkach na zverejnenie prihlášok ochranných známk nadväzujú ďalšie fázy, resp. čiastkové konania (konanie o námietkach a pripomienkach proti zápisu označenia do registra), záver krajského súdu o preukázaní odstránenia nečinnosti je nutné vyhodnotiť ako predčasný a teda odporujúci ust. § 251 ods. 2 S.s.p. Kasačný súd pritom nespochybňuje argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nutnosti zachovania zákonom stanoveného postupu a dodržania jednotlivých lehôt viažucich sa námietkové konanie, či konanie o pripomienkach, keďže obchádzanie/nedodržanie zákonom stanovených postupov len za účelom urýchleného vydania meritórneho rozhodnutia (v súdom určenej lehote) by v konečnom dôsledku zakladalo ďalšiu

nezákonnosť, čo by bolo v rozpore s účelom právnej ochrany pred nečinnosťou orgánov verejnej správy. Na tomto mieste však kasačný súd opätovne zdôrazňuje, že koncepcia súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb pred nečinnosťou orgánu verejnej správy nadobúda reálny materiálny rozmer tým, že úspešný žalobca nebude nútený domáhať sa ochrany pred nečinnosťou ďalšou správnu žalobou, keď úlohou správneho súdu bude v konaní (pri rešpektovaní objektívnych prekážok brániacich vydaniu rozhodnutia a dodržania zákonných procesných postupov) s využitím zákonných prostriedkov „dosledovať“ odstránenie nečinnosti, resp. splnenie povinnosti vyplývajúcej orgánu verejnej správy z uznesenia o uložení povinnosti konať a rozhodnúť a až následne rozhodnúť o zastavení konania. Uvedeným postupom sa má predísť eventuálne ďalšej nečinnosti, ktorá by (aj vzhľadom na už skôr konštatovanú nečinnosť žalovaného) u sťažovateľa vyvolávala stav právnej neistoty, resp. pochybnosti o plynom priebehu administratívneho konania zavŕšeného vydaním meritórneho rozhodnutia.

25. Kasačný súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p., z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu bude v ďalšom konaní s využitím právnych prostriedkov ustanovených Správnym súdnym poriadkom a v súčinnosti so žalovaným, pri zohľadnení právnych prekážok brániacich vydaniu rozhodnutia a dodržaní zákonných procesných postupov upravených zákonom o ochranných známkach zistiť aktuálny stav resp. „dosledovať“ plynulosť konania vo veci prihlášok ochranných známk sťažovateľa a po vydaní rozhodnutia vo veci opätovne rozhodnúť.

26. Podľa § 469 S.s.p., ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

27. Súčasne krajský súd v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.